

Տարեկան գինը 10 բուբլ, կես տարվանը 6 բուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ զԲՈՒՆՈՒՄ ԵՆ ՄԻՄԻՅԱՅԻՆ ԽՈՐԱԳՐԱՄԱՆ ՄԷՋ:

Օտարաբաղադրացիք դիմում են ուղղակի
 Тифлисъ. Редакція «Мшакъ»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

ԲՈՎ ԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ներքին Տեսութիւն: Նամակ Աւելջանդա-
ալի: Նամակ Մօսկվայից: Նամակ խմբագրին
Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր:—ԱՐՏԱՐԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Արաքսի լուրեր:—ԱՌՈՒՆ ԼՈՒ
ՐԵՐ:—ՀնուԱրիՆեր:—ՅԱՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:
—ԲՆԱՍՍՐԱՎԱՆ: Թիֆլիսի թեմական առաջ-
նորդի գալու առիթով:

ԴԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԻՐԱԿ ԱՆԻՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՅՑ

Փետրվարի 12-ին

Լրագրիդի գոյությունն տասն և երկու ամիսն տարեդարձը հնորձուրելով, ցանկանում ենք տու կուն ոյժ՝ խաւարը հայածելու, անյողողող միայն ժողովրդին հրահանելու և լուրջ գրի՜ն՝ անձնական համոզումներում չը տատանյալեալ— թող ուրիշները քսան և հինգ ամիս յօրկանանկ կատարեն, մեզ փող չէ,— թէ՛ղ ժողովրդի աչքը լրող փշեն անելով։ «մենք աչքի առաջ հունակ թողքի անուրը, թէ նա միւրու է եղել, ճանձ եղել, մեզ համար թանդ է հայ մամուլը, որ ձի տարիների ընթացքում գործել և ազգային բարոյական և մտաւոր կեանքի մէջ»։ Այս տեսախօսքեր ամէն տեղ, ուր կատարվել են «Մեղուի» համար յօրկանանկ, ասվել անցել են, շատերն էլ հանդիսին մասնակցել են լոկ քէֆ անկելու որպէս աւելի։ Գրին Ալէքսանդրասեանը դեկտեմբերի 26-ին կայացած «Մեղուի» յօրկանը սոյն ուղղութեամբ զլուրն եկաւ։ Սակայն չենկարեն խօսքս ասել մասին։

Աղեղնավ իւսականի լրացրելը № 243 մէջ «Քարեա-
նակամ» տոտրագրութեամբ յօդուածը ոչ պակաս
երկար ըննադատութեանց նիւթ դարձաւ, նա
փոքր իրախոյս չէր յարգելի տիկնանց և օրիորդ
ների, որոնք նոր կազմելիք ընկերութեան անդա-
մուսններ են յիշուած: Շատ ցանկալի կը լինէ-
ր իւրաքանչիւր գործի սկզբնաւորութեան միջո-
ցով խոջընդոտներ չը լինէին, այլ ոք գլխաւոր
է. առաջնորդութիւն և, առանց անհնաւան հաշի-

Բ Լ Ն Լ Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԹԻՖԼԻՍԻ ԹԵՄԱԿԱՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԳԱՂՈՒ
ԱՌԻԹՈՎ

«Երեք տարի է, որ մենք առաջնորդ չունեինք
առում են թիֆլիսցիք, բայց ես կասեմ. ոչ թե
երեք տարի է ինչ մենք զրկված ենք առաջնո-
րից, այլ 6 տարի: Երբ Մախար արքեպիսկոպոս
հեռացավ թիֆլիսից, առաջնորդ նշանակվեց
Հանդուգեալ Ավագուլուկյան, որի իշխանությունը
կեսեր ունեցավ միայն 6 ամիս. յետոյ խեղճ
զրկեցին բոլոր իրաւունքներից. և այդ շատ բնա-
կան պէտք է համարվի նրանց համար, որոնք ծե-
նոթ են Կապիկունու քաղաքականութեան հե-
տին մի Լաւրիկոպոս կամեցաւ բոլոր նշանու-
նները իր մէջ կենտրոնացնել»:

Ինչ և ինչ դաճանք՝ մեր հարցին: Արլավ
փետրվարի 20-ին Արիտասէս Անդրակեան եպի-
կոպոսը թիֆլիս ժամանեց առաջնորդի պա-
տմով: Այս եպիսկոպոսին շատ բշխն են ծանո-
թիֆլիսում. թէ ինչպիսի անձնատրուծիւն է ար-
բաղան, այդ ապագան և նրա զործունէութիւ-
նը կը տայ. ես ինչպէս ճանաչում եմ, արդար
հը բաւականին հասկացող, զործունէայ և հա-
տատաւիտ մարդ պէտք է լինի: Կամայ ակա-
հարց է առաջ դալիս թէ՛ արդեօք այս սրբապա-
րաւունքներն էլ խռչած են և կամ պէտք
խոզեն, թէ լիակատար իրաւունքներով է գալ-
նթէ սրբապարս օրէնքով որոշած իրաւունքներ
չը պէտք է գործէ, եթէ ամեն մի հարց վճե-
ն և ամեն մի կողմնորոշման անկող պէտք է

ները մէջ բերելու» լրջմտորէն խոսովին, նա մահա-
նաւանդ լրագրութեան մէջ: Մենք դո՛ւն է մեր կող-
մից այդ համոզմունքն ունենք, որը նոյնպէս և
նկատում ենք յիշեալ յօդուածի մէջ: Մարդկային
ուղեղը մի անսահման ծովի տարածութիւն է,
նորա մէջ ծնւում են հազարաւոր մտքեր, որոն-
ցով անանում, ապրում է մարդկութիւնը և պար-
ծնում լուսաւոր դարը: Այսպէս օրեմէ և հարիւրե-
ւոր է առաջնորդել նորածնունդ մտքին: Յարգելի
տիկիններն ու օրիորդներն ունեցէ՛ք եւ երկրորդ
երրորդ և չորրորդ նիստերը: Մօտաւորապէս 150
բարձր անդամակցական վճար ժողովելով՝ ան-
բիւնէ ևն հարկաւոր լրագիրները բերել տալու
որոնք այժմ ստանում են: Մի խնդրադրով դիմե՛ք
են Թիֆլիսի «Հայոց կանանց բարեգործական ըն-
կերութեանը», որ վերջինը իր ճիշդ համարէ
Ալեքսանդրապօլում: Սակայն յիշեալ ընկերութիւնը
նկատելով սրանց հպատակի ջոկ լինելը բացառա-
կան պատասխանով յայտնել է, որ կարող են բո-
ւորովին իրանցից անկախ ընկերութիւն կազմել
որի առթիւ և մի քանի խօսքերով քաջալերել է
նոր գործի սկզբնաւորութեան գործիչներին: Այ-
ժմ ընկերութիւնը թախանձանօք դիմել է Նիւ-
լանի նահանգապետին, որ սա իրաւունք տայ յի-
շեալ միտքը իրագործելու: Բայց որքան մեղ յայտ-
նի է, ամեն ընկերութիւն նախապէս պէտք է ի-
րոյնիստ համար մի որօշ պիտգրամա ունենայ
պէտք է մի կանոնադրութիւն կազմէ և ներկա
յայտնելով կառավարութեանը, իրաւունք ստանայ
Մասնաւոր խնդրադրով մի այդպիսի կազմելու
ընկերութեան համար միայն նահանգապետին դի-
մել, այդ բաւական չէ: Այս մեր համեստ առաջար-
կութիւնը, յոյս ունենք, յարգելի տիկինները
նկատի կառնեն և ընդ փոյթ մի կանոնադրու-
թիւն կը կազմեն առաջադրելու ուր հարկն է
Միտք կըլը այս է՝ իրաւունք ստանալու: Բայ-
ցիւր միշտն այժմ՝ նահանգապետից՝ պատասխա-
նէն ստացել, այդ պատճառով էլ տեղիս դաւա-
նապետի պաշտօնակատարը առ այժմ խնդրել
չը կազմել ժողովներ, մինչև որ, Ուրբողից հարկ
է, թիլլուտութիւնը կը ստանան: Մոռացանք ևս այ-
նապէս, որ տարիներ անդամակցական վճարը

խաղալէն թիկարդով՝ սխնդականներին, այն ժամանակ նրա նրա գալը ոչ թէ ապարդիւն, այլ մինչեւ անգամ և աւելորդ կը լինի: Թէ այսպէս և թէ այնպէս մենք սրբազանին կընդունենք որպէս կատարեալ իրաւունքներով առաջնորդ և կը ցանկանանք այն բոլորը, ինչ որ մեզ իրաւունք տուած ցանկանալու և ինչ որ նրան իրաւունք տուած գործելու և կարգադրելու:—Շատերը այն կարծիքի են, որ առաջնորդը կը գալ թէ չէ անհայտ բան կարդի ու կանոնի տակ կընկնի, այնպէս կ'արժողները շատ սխալեալեւ են, առաջնորդը Աստուած է, որ մեր բոլոր իրաւայի պիտոյքը կ'արդանայ շուտով բոլոր նեղ և դարման դնել: Ոմանք էլ գուցէ այն համոզմունքի են, որ առաջնորդը մնալով մեզ մօտի քանի տարի կ'արդ է մեր ցաւերը իմանալու իշխանաւորի համար, կարծիք չը կայ, անհրաժեշտ է ի մօտոյ ծանօթանալ ժողովրդի կարիքներին, բայց իզուր տեղ ժամանակ չը կ'որցնել համար կայ մի անելի բան և զօրեղ միջոց սրբազանին ծանօթացնելու մեր այն կարիքների համար ցանկալի հետեւեալ տալը ուղղակի կայ լիակէ քան նրանից, այդ միջոցը մեր լրացուած է: Եւ ահա լրագրի միջոցով մենք բաց կանալ մեր վերերը և յոյս ունենք սրբազանը ուշք դարձնել մեր դրածոքներին: Այսինքն նոյն ինքի ֆիլիսոփայ: Մասնէն ամենից առաջ մեր կոնստանտնուպոլսէ մէջ կան այնպիսի անդամներ, որոնք համապատասխան չեն ոչ իրանց կոչման և ոչ ժամանակի պահանջներին: Խնդրեմ ասել, սրանց բնական քահանայացուն չէ որ իրանցից ստոր գերա-

բուրլի է և ոչ չ, ինչպես «Բարեացակամ» էր իշխել
իր յօրաածուռ: Ընկերութիւնը կանօնաւորապէս
կազմակերպ յետոյ մինք չենք զմայ երբեմնապէս
մեր համեստ առաջարկութիւնները կամ կարծիք-
ները յայտնելու, որոնք բոլորովին հեռու էր լի-
նէն շահադիտական ակտիւց և չազակարտ խռոշե-
լից:

Յունավարի 5-ին ծննդեան Երեկոյեանը։ Ըստ ստ-
վորութեան, տեղիս վիճակային հոգևոր դպրոցը
ուսուցիչներ՝ պ. պ. Մ. Տէր-Սարգսեանց, Գ. Տէր-
Գաբրիէլեանց և Դ. Շահաբեանց «աւետիք» ման-
կեան և մի երեք ժամկայ մէջ յօդուտ տեղիս «Սա-
հակաւանդան» օր. դպրոցի 154 բուրլի ժողովե-
ցին, 16 թէ 18 տուն պտտուով։ Գովելի է շա-
նոր յիշեալ պարոնները մի այդպիսի երեկոյ նուր
րեցին մի օրտաւէտ ինկնարկութեան օգտին, զըն-
կելով իրանց այդ երեկոյեան տնական համեստ
սեղանից։ Ժողովուրդը ամենամեծ սիրով ընդոս-
հու էր իր ուսուցիչներին և յարգանքով ձանապար-
հում էր իր այդ հիւրերին։ Սակայն ցաւօք արտ-
ագեք է ստել, որ մի հարուստ վրաստերկ է այ-
ն երեկոյեանը խեղճ ուսուցիչներին, իր տունը չեն-
դունելով, որ և տարածվելով ոչ պակաս ցա-
ւատճառեց ամբերին։ Այս այն հարուստի տուն
է, որ անցեալ տարի ամբողջ զերդաստանով վի-
րաւորվել էր, որ արժան է չէին տեսել իրան տուն
«աւետիք» գալու, և այստեղ այնտեղ էլ տարա-
ծում թէ՛ «մինչ ամահանարութեանը սպասում էին
բայց չեկան», այն ինչ «աւետիք» ասողներ
դնում են, ամբողջ ժամերով դուռը ծեծում են
հարահառեալ յետ դառնում, իսկ հետեւեալ օր
իմանալով՝ ասում են. «քնած են եղել, չենք
մացել, շատ ավտաս»։ Այս տարի ինչ էր. դե-
ռամի 9 չը լրացած, սահակը դրանց դուռը կան-
խում է. ծեծում են ծեծում, մարդ չը կայ. վի-
շապէս ծառան դուռն է գալիս. «ինչ էք ուզու-
ադան և խանութները տանը չեն»։—Պուրը ընդ-
հրամայում են ուսուցիչներին.—«Ընէ տեք, չեք
ծրագ էլ չը կայ, չէք հաւատնում, չէ չէ դնացե-
լանք հրամայում են, որ տանը մարդ չը թողնե-
նք։ Ընէ այդ հարաւ հրոյցին խանութները իրար
տեղից դուրս են գալիս։ Սահակչին իսկոյն

Քիման տեղ պիտի է լինի: Ահա այս է պատճառը որ մեր Թիֆլիսը և դատաւները լինն են տղէ հովիւներով: Եթէ հարկաւոր կը լինի մինչ ատ մի կը հաշուենք այն կրեկլիկաններին, որոնք 10—15 տարի շարունակ վարկ են երեցիկ խանութան պաշտօնը, ըսյց զեւ ևս հաշիւն չեն ներկայցրել և մեր կօնսորտօրիւն համերումն Շատ չեւուս կը տանը մեզ էթէ կոնսորտօրիւն յի զեղծութիւնը մի ատ մի յիշատակինը: Ան նենք մեր այժմեան քահանաներին: Առանց եր մտելու, առանց քաշվելու, հաստատապէս կար ենք ասել, որ մեր այժմեան քահանաների դատաւ կանայնպիսինքը, որոնք ոչ ալ ինչ են, էթէ ոչ ըսնց շահերի վրա մտածողներ, այտեղից, այտեղից հաւաքած հալիւ կարգաւ, գրել ինաց տիրացունք: Ժողովողի սէրը և համակրող թիւը բոլորովն տառէ է այց հոգեորակներին: Բէ: Ռ՛գր է քահանայից այն յարգն ու պատւը, որը տեսիլ ենք 20—25 տարի առաջ: Եւ է այս հակակրօթիւնն պատճառը, էթէ ոչ նո իսկ քահանաները և մանաւանդ հոգ իշխանութիւնն Յիշեալ քահանաների յանգանքը նորանումն որ իրանք լինելով տղէտ, անկիրթ և անպարաստ, քահանայական սուրբ պաշտօնի նշան կաթիւնը չեն պահպանում: Ասացե՛ք ինչդնքն, զգովորեցը ինչպէս յարգէ, պատու և Գրիստօրի փոխանորդ համալը այն քահանային, որը չեւանգամ անօխել տեղերում ժամանակ է, ան կայնում, նրա բերանից լսում է այնպիսի ս կարգ խօսքեր, ինչպիսին չէ լսում մի հասար մարդուց: Իսկ հոգ. իշխանութեան յանգանքը քանումն է, որ այդպիսիներին տալիս է ը պաշտօնը:—Ահա այս դրաւքով որդաւոր

առաջիններն է դնում և յայտնում թէ՛ վարժապետներն ուզում են ձեր տունը գալ «աւետիք» ասելու: Ուեֆ... ամառ... ձօ կարօ, ըստ թէ խառնումները, աղան տունը չեն»։ այսպիսի խօսքերով խառնումները, որոնք իբր թէ տան չէին, ճանապարհեցին խեղճերին: Ընկերացող, ահա այն անձինք, որոնք իրանց անմեղ ձևացնելով, ժողովրդին մոլորեցնում են, որոնք դիմակի տակ ծածկված երևում են որպէս ամենապնդում պաշտպան գեղեցիկ մտքերի, իսկ որոնք այդ մտքերի ուերիմ թշնամի են, յայտնի բան է, երբ դիպչում ես զրպանին. և չես էլ դարձանայ, որ մի հայ լրագիր այդպիսիներից դեղծես կազմած, քարոզիչ է: Ասո՛, ժամանէր եղիր, հայրապետաց կանոնները պահիր, մաքուրագին պատ պահիր.—բայց դո՛ւք. ոչինչ, ինչպէս ուզում ես վարուել, չողորթիմ, խարել, ամբաստանել,—մեղք չէ. մարդս պէտք է ժամանակի պահանջման համկոմառ ընթմանայ: Յիշեալ լրագրից, անունն էլ չեմ տալիս մէկ էլ, այսքանն ենք զխառնորպէս հասկանում: Թող իշեալ հարուստը չը նեղանայ մեղ վրա և չը հետաքրքրվի թէ ո՛վ է դրել այս տողերը, միայն թէ զգո՛ր մնայ այստեհեում, որ հասարակական դատալճոխն ենթարկվիր շատ ծանր բան է:

Ամսիս 3-ին տեղիս թատերասիրաց խումբը կլուրի դահլիճում մի փառաւոր ներկայացումն տուեց, խաղացին «Սէր և նախապաշարմունք» և «Սէրը բոխիչ է» պիէսաները: Շատ աջող անցաւ: Գլխավորապէս լաւ կատարեցին իրանց դերերը՝ տիւ կին Ա. Անդրէասեանց և պ. պ. Խ. Թոխաթեկեանց, Ա. Արիւրեանց, Ն. Շաւրամեանց և Մ. Տէր-Սարգսեանց: Կտա չէր և օր. Արմօյեանցը իր դերում, ըստ որում առաջին անգամին և յայտ տալիս միւս անգամ ներքին աւելի փստահ խաղալու: Հանդիսականը անվերջ ծափահարութիւններով չնոր՝ակալութիւններ էին յայտնում խմբին և քաղցր տպաւորութեան տակ գլչելովաց ժամի 12-ին դէպի իրանց տնեցը ուղարկեցին: Խումբը բարեկենդաններէս համար նոր ներկայացման պատրաստութիւն է անում:

051

մեր թիմ, առաջնորդները (6 տարվայ ընթացքում) անկախ չեն գործել, 2) ակնարկեցիցը կոչի սխառութիայի մի քանի անդամների և նրանց գործերի վրա, 3) ցայց տուինք ժողովրդի ստանութիւնը, դէպի քահանաներ և 4) պարզապէս նկարագրեցինք այժման մի քանի հոգեորականների բռնաւ ընթերցանը:—Աժմ մեզ մնում է ցոյց տալ այն միջոցները, որոնցով սրբազանը կարող է այս չարութեանց առաջն առնել:—Սրբազանը եթէ անկախ չը գործէ, եթէ նա իր ունեցած իրաւունքներն օտահմանաւորակէ և կամ եթէ նա պէտք է ներթարկի այս կամ այն կուսակցութեանը այն կամ այն մարդկերանց ազդեցութեանը, այն ժամանակ թող ուս այժմէն իսկ համոզման լինի, որ նա ժողովրդի առաջ շուտով կը կարգնէ իր հեղինակութիւնը. փառք Աստուծոյ, օրինակներ չատ ունենք և կարիք չը կայ ասպացուցութեանց:—Այն ներով երկրորդ խնդրին, մենք կասնք, որ սրբազանը բոլոր ջանքերը ի գուր կանցնեն, եթէ կոնսիտորիոյ այժմեան կազմակերպութիւնը թողեց անսխալութիւն: Սրբազանը պիտի իմանայ, որ կոնսիտորիալի բոլոր ընթացիկ գործերին չէ կարող միայնակ ուղղութիւն տալ. սրբազանը տարէր ամենայնիւ 6 ամիս պէտք է Թիֆլիսից հեռանայ գաւառներ շրջիւր և հասարակութիւնը գործեր կատարելու. չէ որ իր բացակայութեան ժամանակ գործ կատարողները պէտք ունենան անդամներ լինին. եթէ նրանք հաստատութիւն և զարգացած մարդիկ չը լինեն, ո՞վ կարող է երաշխաւոր լինել, որ սրբազանի բացակայութեան ժամանակ ամենայն գործ ցանկալի ուղղութիւն կը ստանայ: Եթէ մանք կարծում կը կրենք, որ կոնս. այժմեան անդամները երկվուր կը կրեն իշխանաւորից և չեն մտահանայ որ և է դեռ ծռմն գործել, իմ կարծիքով չարաչար սխալութիւն:

ՆԱԽԱԿ ՄՈՍԿՎԱ

Փետրվարի 12-ին

Մի քանի տարի սրանից առաջ (եթե չեմ սխալվում 1878 թ. փետրվար կամ մարտ ամսում) Մոսկվայի ուսանողների մի քանիսը հիմնեցին մի «գրականական ընկերություն»։ Հիմնողները հետևալ ուսանողներն էին. պ. պ. խալաթկանցը, Ս. Կադանցը, Բեգովիկանցը, Սարգսեանցը (ընդամենը), Ա. Գալանթիանցը, Արեւիկանցը, Բուրախանցը, Ս. Եղիազարեանցը և մի քանի ուրիշները, որոնց անունները չեմ յիշում։ Ընկերությունը սկսեց իրենց անունով։ Առաջ մի աշխատանք ցույց տալու, ընկերության անդամները առաջարկեցին պարոն խալաթկանցի դրամամբ, մի ներկայացումն առ յոգուս ընկերության, բայց ճշմարտությունը պահանջում է ասել՝ թե անդամներից մի քանիսը այդ առաջարկության դեմ էին. սրանք ասում էին, հարկավոր է մի աշխատանք ցույց տալ, և յետոյ դիմել հասարակության օգնության։ Ներկայացումն յաջողից և տուեց 259 ռ. զուտ օգուտ։ Պարոն Սարգսեանցին ընտրեցին դանձապահ և նրան յանձնարեց 259 ռ.՝ Սարգսեանցը չուտով աւարտեց, թողեց Մոսկվա և ուրեմն ընկերությունը։ Նրան յաջորդ ընտրեցին պարոն խալաթկանցին։ Այնպե՛ս անց է կացել, բայց մնում է մի բան. ուրեմն հասարակությունից առած 259 ռ., որը մինչև այժմ մեր հաշվում, իր տոկոսներով կարծում է 323 ռ. 75 կ. * գումար։ Ընկերությունը հիմնելուց յետոյ, ես ես ստիպված էի դանապան պատճառով Մոսկվա թողնել և ուրեմն ընկերության անդամի պաշտօնից հրաժարվել։ Բայց մինչև այսօր չեմ մոռացել, որ մենք հասարակությունից առանք 259 ռ., որ մինչև այսօր մնացել է առանց գործադրության յիշեալ նպատակին համեմատ։ Ինչպէս ընկերության եղած անդամ և այժմ ինչպէս հայ հասարակության անդամ, հարցնում եմ մեր ընտրած դանձապահներից՝ ուր է այդ գումարը։ Նախ ի հարկէ պիտի պարոն Սարգսեանցը հաշիւ տալ հասարակությանը թէ ինչ գումարն մէջ նա գումարը յանձնեց պ. խալաթկանցին։ Այս խօսքերը դուցէ մի բիծ գցեն պարոն Սարգսեանցի անուամբ։ Բայց ես հրապարակապէս յայտնում եմ, որ ես պ. Սարգսեանցին ճանաչել եմ ինչպէս աղիւս մարդ, և այդ կարծիքը չեմ փոխել մինչև այսօր։ Այս խօսքերով ես կամենում եմ միայն իմանալ գումարի վիճակը սկզբից մինչև վերջը։ Պ. Սարգսեանցից յետոյ կը խնդրեմ պ. խալաթկանցին։

* 100 ռ. մի տարում բերում է 5% իսկ 259 ռ. հինգ տարում 64 3/4 ռ.։ Ուրեմն 259 + 64 3/4 = 323 ռ. 75 կոպ.

կը լինեն։ Մի պաշտօնակատար ոչ թէ իր սրբությունը երկնից պէտք է առաջնորդ ունենայ, արգարություն պաշտպանելու, ճշմարտություն դեմ հակառակորդներին պատժելու համար ոչ թէ երկնից պէտք է ազդէ նրա սրտին, հոգուն և ուղեղին, այլ պաշտօնակատարի առաջնորդ պէտք է լինի հաստատ համոզմունք, դիտություն, ուսումն և զարգացումն. նա պէտք է գործէ մաքուր խղճմամբ և զգուշացումով։ Եթե երկնից Ներկիցը, իմ կարծիքով, չէ կարող չարություն առաջն առնել։ Գիցուք ես յայտնի դող, աւաղակ, կաշառակեր եմ եղել մինչև ցայսօր, իսկ այսօր ինձ վրա նշանակել են մի մարդ որպէս դիտող. ես երկնից կրելով այդ մարդուց իմ գործերս դարձեալ կը շարունակեմ միայն թէ ծածուկ կերպով։ Կարճ կըտրենք. գործ կատարելու համար հարկավոր է կատարել մարդ և ոչ երկնից։

Գալով երբորդ և չորորդ հարցերին, մենք աւելորդ ենք համարում երկարորեն խօսելու, որովհետեւ մեր քաջանանքի արարմունքները մի առ մի նկարագրելու համար մի լրագրի էջեր բաւական չեն։ Այսքանս կարող ենք ասել, որ սրբազանի զլխաւոր մտածման առարկան պէտք է լինի մեր քաջանանքի մէջ այնպիսի փոփոխություններ և վերանորոգումներ անել, որ թէ հոգեւորականների պատիւը իր տեղը մնայ և թէ Ժողովրդի շնորհակալությունը վերանորոգվի։ Գիտե՛ս ես կան մարդիկ, որոնք մեղադրում են աշխարհւան քարոզիչներին, որոնք օգուտ քաղելով հայ լուսաւորչական հոգ. իշխանութեան և հոգեւորականների թոյլութիւնից ահագին օրսեր են անում. այդ հայ լուսաւորչական եկեղեցու պաշտպանները փոխանակ աշխատելու լուսաւորչակ. հոգեւորականների գրութիւնը բարոքելու, մեղադրում են քարոզիչներին։ Մեղադրելը,

խալաթկանցին մանրամասնաբար հաշիւ տալ հասարակությանը։ Բացի սրանից դիմում եմ ընկերությունը հիմնող բոլոր անդամներին և ինքրում եմ իրանց կարծիքը յայտնեն այդ գումարի գործադրության մասին։ Ընկերությունը 5 տարվայ ընթացքում ոչ մի գործունեություն չէ ցույց տուել, ուրեմն հարկավոր է հասարակությանը պատկանող գումարը գործածել մի ուրիշ օգուտ աւել տնպատակով։ Վերջապէս իմ համակը սպասում եմ պ. պ. Սարգսեանցի, խալաթկանցի և միւս անդամների պատասխաններին։

Սոյաժոն Եղիազարեանց

ՆԱԽԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Վաղարշապատ, 14 փետրվ.

Կարդալով «Մշակ» լրագրի 9 համարի մէջ գրուած իմ վրա անհեթեթ ստույգներ մի յորտաճն անցայտ մի պարտից իբր վաղարշապատի թղթակցից, վերաբերմամբ իբր մի անպիսին դեմքին ինձ կապալով տալուն տարեկան 40 ռուբլով որը կարող էր օգուտ բերել Աթոռին Լիմիտին 400 ռուբլի։

Սկզբէ պարտ կը համարեմ իբրեւ մի անհատ հայադղի և հաստատութիւն Լիմիտին Աթոռին՝ որն աւելի քան և հինգ տարի կը ծառայեմ գաւառական պաշտօնով, բացառել իսկութիւն գործող, մերկանալ այդպիսի մի վնասակար կապալաւորութիւնից հակառակ իմ խղճին գործելու եթէ արդարեւ կարողա՛ծ եմ, և չը տալ Լիմիտինայ Աթոռին այդքան մեծագումար փեսա։

Արդարեւ կապալով վեր առած եմ մի կտոր աւալի և անջրտի հող, որը կը գտնուի Երևանից Լիմիտին տանող ճանապարհի վրա, սկսած Կապալաբաթի ցանքերից մինչև Քելիզի մոտ։ Եթե 1881 թ.ին փորձ արեցի ցանել այդ հողում երեք խալիւր ցորեն, երկուդրեւով ջրել Լիմիտինայի կողմէ տեղի ցանքերի աւելորդ ջրով, բայց թէ ինչ անդամները տոբակով արգելաւորել եղան չը թողարկել ըստ մի կաթիլ ջուր անցուցանելու քաջատրեւ. ոչինչ չաճեցայ այդ ցանքից և իմ ցանած ցորենն թուփաց միայն կերակուր եղաւ, յորէ յայնմանէ ոչ մի գործադրութեան համար պիտոյցայ՝ չէ ինձ այդ հողը, որոյ ճըշմարտութիւն կը վկայեն ամեն մի ակնաստես անցորդը յիշատակած ճանապարհուն, իսկ թէ այդ անցայտ յորտաճալիքը Ա. ստորագրութեամբ առաւել աթոռի շահին պաշտպան է հաւատարմութեւն մի անձին, որոյ գրուածը կարգացողը դուցէ հաշւած իւղի տեղ է առած, թող հանդէս

դուրս դալ և իր նշանակած 400 ռուբլ օգտիցը 300 ռուբլին պահէ իր դրամանում, և վճարէ 100 ռուբլի միայն կամ սինօդին Լիմիտին և կամ ինձ, ես հրապարակով պարտաւորում եմ հրաժարվել կապալաւորութիւնից և կամ դաժնադրոյ իրաւունքը օրինաւոր կարգով յանձնել նորան, և նորանից ստանալի 100 ռուբլին ամբողջութեամբ հատուցանել Աթոռայ Լիմիտին, որով յայտնել երկուսիս ճշմարտութիւնը և մարբել խղճմտանքներու, իսկ թէ անցայտ պարտը չի ներկայանայ և չի կատարի այս առաջարկութիւնս, թող այն ժամանակ կարգացողները համարեն նորա գրուածն ինչպէս մի խաբարայի և անբարոյականի, որով միայն կը ցանկայ անմեղաց անուան արատաւորել, յաղեցնելով իր չար կիբը։

Գեորգ Զանդեկեանց

ՆԱԽԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Մոսկվա, 12 փետրվարի

Բարեհաճեցէք մի անկենիւ շնորհել ձեր պատուական թերթի մէջ այս երկուող գրութեանս, — մի նկատողութեան, որ զօրաւոր ապացոյց է այն կարծիքի, որ մեր ինտելիգենցիա կոչված դասակարգը զուրկ է համոզմունքից, զուրկ է հաստատ, որոյ մտքերից։ Ձեր յայտնած այդ միտքը ապացուցվում է ահա և հետեւեալ խոդութեամբ։

Գիտ 1879 թ.ին, մեծագումար պ. Ա. Դաւաղիդեան «Փորձ» ամսագրի մէջ (№ IX) Ա. Դաւաղիդեանցի վերջին օրերը և վերջին ժամերը նկարագրելով, առաջարկում է հայ հասարակութեանը մի կամ երկու որդեգիր պահել այդ անմահ տղամարդու անուամբ։ Հայ հասարակութիւնը խուլ է մնում այդ առաջարկութեանը և դա միայնում է լոկ առաջարկութիւն, մեռեալ թղթի վրա։ Այնպէս են երեք տարիներ, նոյն պատելի հայ հասարակութիւնը մեծ հանդիսով տօնում է համբաւատեցն «Մեռու Հայաստանի» լրագրի քսան հինգամայ յօդուանը, նա պատկերով է դարգաւորում Սիմէոնեանցիների գլուխը և նրա գիպեալ արձանները, ճառերով և ուղեղնեւոր դիմում է դէպի իր բարեւոյս և բարեւոյս անուամբ և այլն։ Եւ Սիմէոնեանցիների որդեգիրների թիւը շատ չափ է երկուսից, այն ինչ չը մոռանանք, որ Սիմեփանցիները և Սարգսեանցիները անուամբ մի կամ երկու որդեգիր էր առաջարկել պահել պ. Սիմեոն Դաւաղիդեան։ Արդ, ինչ է ապացուցանում հասարակութեան այդ տեսակ վարմունքը։

Թող խոստովանվեն արդարութեամբ «Մեղադր» և մեղաւորանեն, — միթէ մեր Նաղարեանց այնքան փոքր է Սիմէոնեանցիներից, որ իր անուամբ

— Թիֆլիսի մէջ կան քաջանանքներ, որոնք ունեն 300, 400, 500 տուն ժողովուրդ, բայց և այնպիսիներ, որոնք ամենեւին ժողովուրդ չունեն։ Արդ հարցնում եմ. եթէ այս անձուկ քաջանանքներ մի կողմ թողնեն քաջանապական պաշտօնը և սկսեն պարսպել ուրիշ արհեստներով, ո՞ր է մեղադր։ Իմ կարծիքով անձուկ քաջանանքներ չը պէտք է լինեն։ Գանք մեր ինքրին. կայ արեւոք միջոց օրինաւոր և ապահովված քաջանանքներ ունենալու թէ ոչ։ Այո, կայ և դա շատ հեշտ կը լինի մեր նուրբ առաջնորդի համար, եթէ նորին սրբադնութիւնը այդ բարեհաճէ։ Այդ միջոցն այն է, որ Թիֆլիսի քաջանանքի թիւը քանայ։

Եթէ չեմ սխալվում Թիֆլիսի քաջանանքի թիւը 75 է։ Մենք զարմացած ենք մնացել և չենք հասկանում թէ ինչ հարկավոր է Թիֆլիսի համար 75 քաջանայ, քանի որ 30 էլ շատ շատ է։ Մենք չափազանցութիւն չենք անում. մեր ասածն այն է, որ մինչդեռ չը մտածենք քաջանանքի նիւթական կողմը ապահովացնելու մասին, երբէք օրինաւոր հովիւներ չենք ունենալու։ Բայց հող իշխանութիւնը կարծես դիմամբ վարվում է բոլորովին հակառակ կանոնի։ Մինչև ցայսօր կաթողիկէ եկեղեցում (սուրբ Գեորգ) չորս քաջանայ էր նշանակված, իսկ այսօր ութը քաջանայ է նշանակված։ Ութ քաջանայից երեքը հաղիւ հաղ կարող են իրանց պահպանել, իսկ մնացած 5 քաջանանքը ոչ ծուկ ունեն և ոչ ուրիշ աղբիւր ապրելու։ Եւ այս նոր կարգադրութիւնը սկսելիս ընթերցող, դիտեն երբ է եղել, այդ նոր կարգադրութիւնը արեւ է ս. սինօդը վեհափառ կաթողիկոսի անհից յետոյ։ Վերջապէս մեր ասելիքը, կը ցանկանք, որ մեր նորընտիր առաջնորդը գործէ այնպէս, ինչպէս գործում են կատարեալ մարդիկ։

միջերկու որդեգիր ունենալու էլ արժանի չէ, այն ինչ Սիմէոնեանցիների պէս աննշան անձինք արժանի են որ նրանց անունով մի տաս, քսան որդեգիր պահել։ Բայց ինչ ենք ասում. չէ որ «Հիւսիս» փայլը՝ եկեղեցու դաւաճան էր, իսկ «Մեղադր» նորա միակ պաշտպան է։

Այնպէս չէ, ինտելիգենտ պարոններ։

Ն. Մաղարի

ՆԵՐՓԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Լսում ենք որ ԱՄԱՆԻՍԻԱՐԻ և նրա չորս կ. մը եղած հայ գիւղերի ժողովրդի մէջ ստորալվում է մի բողոքաւոր գործակատար քաջանաղեղմանց դէմ։ Մինչև այժմ դա վայելում Մանկունու հովանաւորութիւնը, որի միջոցով զովրդի իւրաքանչիւր բողոք կարող էր հէնց բում խեղդվել։

Ստացանք Թիֆլիսում հրատարակվող «Երկ» ամսագրի առաջին համարը։ Այդ ամսագրի հրատարակվում է երեք լեղուներով։ Թուրքի արարելն և պարսկերէն լեղուներով։ Բովանակութեանը նայելով առաջին համարը լաւ կ'ըլլած է երևում։

Փետրվարի 28-ին երկուշաբթի օր, Թիֆլիսի մէջ ընակվող ֆրանսիացիները տալու են մի քանիսը յօդուս իրանց բարեգործական ընկերութեան։ Պարահանդէսը լինելու է արհեստաների կլուբում, իշխան Ամատունու տանը։

Մեզ հայորդում են հետեւեալը։ «Երևանի» լրագրին կողմում, Արաքս գետի արեւելեան կ. քին, գտնվում է խոթխախ կոչված հայ գիւղ, որ ունի 100 տուն բնակիչներ։ Այդ գիւղը գլուխ է դնելով Կոխանովի հողերի վրա։ Գիւղից դաղիկով Պարսկաստանի Սուլթանը կոչու գաւառից, եկել են այդ կողմերը և պ. Կոխան թոյլտուութեամբ շինել են իրանց գիւղը այն գիւղի վրա, որոնք գտնվում են Կոխանովի իւրանց տակ։ Չորրորդ տարին է որ գիւղը գործիւն ունի, բայց մինչև այժմ նա չունի ոչ եկեղեցի, ոչ քահանայ և ոչ ուսումնարան։ Բնակիչներ կատարեալապէս զուրկ են մնում հողերու կիսով և մի և նոյն ժամանակ կատարեալապէս մոռնա են իրանց մայրենի լեզուն, այլ խօսում են, իսկ իրանց ընտանիքում, թուրքերէն լեզուն։ Միայն 1880 թ.ին խոթխախ բնակիչները ձեռնեցին հիմնել մի եկեղեցի և ճշմարիտ կարող ցան շինել մի փոքրիկ դիւղական շինութիւն, բայց չուտով դիւղայինների մէջ սկսեցաւ ամենաարդաւալ մի առիթով, ինչպէս միշտ հում է հայերի մէջ, և եկեղեցին մնաց մինչև ժամ չօծված։

ԿԱՂԱՍՏԱՆԻՑ մեզ գրում են հետեւեալը։ Երբեմն կարգմանի կողմերի գիւղացի հայ գտան իրանց երիտասարդ որդեկանց երկու դիակները։ Սրանց երեք հողի ընկերները անտաքած են նոյնպէս և մինչև այժմ դեռ գտնված։ Այդ հինգ հողի երիտասարդները գլուխը չոր ծախող դերձակներ էին։ Յայտնի է, այն այսքան, որ սրանք ճանապարհին հանդիպելու ևստաւորներին, որոնք մեծ մասամբ թուրք են, հրամանով դնալով իրենց և յանձնել իրանց դէնքերը։ Այնչեւ մնալով, թուրքները դիմում են մօտակայ քրդաբնակ գիւղը, որից այլ ես կենդանի չեն դուրս գալիս և չը նրանց դիակները գտնվում են քրդաբնակ գիւղ ոչ հեռու։

Ս. ՊԵՏԵՐՐՈՒԳՐԻՑ պ. Յովսէփ Խալիլեանց ստացանք 30 ռուբլ. Այդ փողից 20 ռուբլով բոնդ գրվում է «Մշակի» երկու օրինակի, մի իրան համար, մէկը Ղազար ուղարկելու համար իսկ 10 ռուբլ խնդրում է մեզ հասցնել Վիլնայ «L'Oriental» լրագրի ստանալու համար։

Փետրվարի 20-ին կիրակի օր, մեր նոր կան առաջնորդ, Արիստակէս Եպիսկոպոս Սրբախանց, հասաւ Թիֆլիս։ Ժողովրդի բաւական մեծ բազմութիւն ընդունեց սրբազանին քաղաքաւորման։ Սրբազանը դարուն պէս վաղեմի եկեղեցին մտաւ և այդտեղ մի քանի խօսքով արտասանեց եկեղեցու բեմից։

Կիրակի, փետրվարի 20-ին, վրաց թատերա-

րի-
 կե-
 ից
 տի
 նշ-
 ա-
 րցն

 -ին
 ձջ
 որ-
 կա-

 նե-
 ուց
 ան-
 լի-
 լու-

 կան
 ան-
 լիք՝
 մա-
 ստի
 մա-
 րըն-
 ուով
 նոր
 մի-
 իան

 ուա-
 գոյն
 իան
 նակ-
 գոր-
 սպէս
 կեր-
 պօ-
 ծերի
 ո-
 իայի
 մայ-
 կուն
 լի-
 ոպա-
 հրդի
 գոր-
 դամ:
 մէ,
 ջ կը
 լիծը:
 րչու-
 սուու-
 լծու-
 Պօր-
 վ են-
 սծու-
 նը կը
 էրեր:
 րիան
 րազ-
 ած է
 ախաղ
 լատի
 րյգի
 րի լի-
 տա-
 ւամա-
 ս է
 00-ից,
 ն ժո-
 ւորու-
 ու-

 ԴԻՆԻ

Типогр. Главн. Упр. Главнонач. гражд. час., Лор.-Мелик. ул. кав. д.